

[A Persian translation of a letter from the Department of the Secretariat
dated 9 October 2015 to a National Spiritual Assembly]

ترجمه‌ای از

از نامه دارالانشاء بیت العدل اعظم خطاب به یکی از محافل ملی
(هیئت بین‌المللی ترجمه به زبان فارسی)

۹ اکتبر ۲۰۱۵

ارسال از طریق الکترونیکی

محفل روحانی ملی بهائیان ...

...

دوستان عزیز روحانی،

.... همان طور که مطلعید پیشبرد تکنولوژی بخش جدایی ناپذیری از ظهور یک تمدن جهانی است. اینترنت
براستی تجلی پیشرفتی است که حضرت ولی‌امرالله وقوع آن را در نامه‌ای به زبان انگلیسی ضمن توصیف
خصوصیات اتحاد بشری پیش‌بینی فرموده‌اند که "یک سیستم مخابرات و ارتباطات جهانی ابداع گردد که با
سرعتی حیرت‌انگیز و نظمی کامل به کار افتاده، فارغ از موانع و قیود ملی جمیع کره ارض را دربرگیرد." اما
یادگیری استفاده از اینترنت چون عاملی مؤثر در راه پیشرفت مادی و معنوی، چالشی است بس عظیم.

اینترنت این امکان را به وجود می‌آورد که مطالب امری و محتوای ملهم از آثار بهائی به آسانی در دسترس
افراد زیادی قرارگیرد. لذا بیت العدل اعظم تقویت حضور رسمی جامعه بهائی در شبکه جهانی اینترنت را تشویق
فرموده‌اند و پیشرفت‌های فراوان در این زمینه به خصوص در سال‌های اخیر باعث سرور خاطرشان گردیده است و
امیدوارند که این فرایند توسعه بیشتری یابد. علاوه بر این، بسیاری از احبباً در سراسر عالم هر یک تحت شرایط
مخصوص خود و هماهنگ با دیگر مجهودات جامعه، اینترنت را به عنوان وسیله‌ای برای ترویج بینش حضرت
بهاءالله در مورد یک نظم بدیع جهانی به کار می‌برند و طبیعی است که این دوستان طرق مختلف انجام آن را
بررسی نمایند. اما با توجه به اینکه اینترنت انتشار آنی و فوری مطالب بین توده کثیری از مردم را فراهم می‌سازد،
استفاده از آن مستلزم رعایت حکمت و انضباط شخصی است تا مبادا نحوه نامناسب، سبک و نادرست ارائه
مطالب به اهمیّت و اعتبار تعالیم مبارکه لطمه‌ای وارد سازد.

نکتهٔ مربوطه آن است که ایجاد و حفظ منابع رسمی اطلاعات در مورد امر مبارک از قبیل وبسایت‌های ملی و بین‌المللی، ارزیابی ادواری نحوهٔ معرفی امرالله در شبکهٔ اینترنت، و ارائهٔ هدایات لازم به افراد، مسئولیت مؤسسات اداری بهائی می‌باشد. احباً عموماً آزادند تصمیم بگیرند که در نوشتجات خود کدام جنبه از تعالیم مبارکه را ارائه دهند ولی در انجام آن باید وبسایت‌های خود را به وضوح از وبسایت‌های مؤسسات امری متمایز نمایند و این کار از طرق مختلف از جمله انتخاب اسم، توصیف و طرح سایت امکان‌پذیر است. گرچه در گذشته در مواردی از احباً خواسته شده بود که کلمهٔ "بهائی" یا اشکال مختلف آن را در اسم وبسایت خود به کار نبرند ولی تجربه نشان داده است که رعایت این نکته ممکن است در تمام موارد لازم نباشد به شرط اینکه جنبه‌های دیگر صریحاً نشان دهد که وبسایت ابتکاری است شخصی. به علاوه احباً بدون شک از لحنی که آمرانه بوده یا جنبهٔ مرجعیت داشته باشد پرهیز خواهند نمود. هم‌چنین باید از دخالت در اموری که منحصرأ تحت اشراف مؤسسات امری است خودداری کنند مانند ارائهٔ یک مجموعهٔ کامل از آثار مبارکه و پیام‌های بیت العدل اعظم و یا جزئیات مفصل تقویم رویدادهای امری در کشورهای متعدد. این نکته وقتی اهمیت ویژه‌ای پیدا می‌کند که تعداد مراجعین به وبسایت افزایش یابد و سایت مورد توجه بیشتری قرار گیرد. هدف از هدایت احباً توسط مؤسسات امری در مورد کاربرد صحیح اینترنت محدود نمودن بی‌مورد مساعی آنان نیست بلکه جلوگیری از ایجاد ابهام و پیچیدگی است.

با وجود اینکه یک وبسایت البته می‌تواند از هر نقطهٔ جهان قابل دسترس باشد، هر فرد بهائی که مایل به ایجاد وبسایتی شخصی است باید تصمیم بگیرد که مخاطبین مناسب سایت وی چه کسانی خواهند بود و حد و مرز موضوع‌های ارائه شده چیست. به عنوان مثال اگرچه تأمل در بارهٔ ماهیت و نحوهٔ فعالیت‌های اصلی نقشه، به ویژه در بستر تجربیات یک محدودهٔ جغرافیایی یا یک منطقه می‌تواند مفید باشد ولی تأسیس وبسایتی که در این مواضع مخاطبش بهائیان جهان باشد مشکلات خاصی ایجاد می‌نماید. چنین رویکردی ممکن است منجر به ترویج معیارها و ارزش‌های فرهنگی یک گروه خاص در سطح جهانی شود — الگویی که امروزه در جهان بسیار مرسوم است. خطر دیگر، اعمال نفوذی ناخواسته در فرایند یادگیری در سطح تودهٔ مردم می‌باشد، فرایندی که افراد و جوامع و مؤسسات پیشروان اصلی رشد و توسعهٔ آن می‌باشند. دیدگاه ذیل مندرج در پیام ۱۲ دسامبر ۲۰۱۱ بیت العدل اعظم خطاب به تمام محافل روحانی ملی — گرچه در زمینهٔ خاص مجهودات هنری و مطالب آموزشی تکمیلی است — ولی ارتباط نزدیکی با ابعاد فرهنگی فوق‌الذکر دارد:

اهل عالم را می‌توان چنین مشاهده نمود که تحت تأثیر نیروهایی که در درون و برون جامعهٔ بهائی به وجود آمده است از جهات مختلف به هم نزدیک‌تر شده به سوی آنچه مآلاً یک تمدن جهانی خواهد بود در حرکت اند، تمدنی چنان شکوهمند که تصور آن امروز غیر ممکن است. با شتاب گرفتن این حرکت مرکزگرایی جمعیت‌های بشری در سراسر عالم، عناصری که در هر یک از فرهنگ‌ها با تعالیم امر الهی سازگاری ندارد به تدریج زائل خواهد شد و عناصر دیگری قوت

خواهد گرفت. به همین منوال، با بروز الگوهای فکر و عمل — بعضی از طریق هنر و ادب — از طرف مردمانی از هر گروه و ملت که ملهم از تعالیم حضرت بهاءالله هستند، عناصر فرهنگی جدیدی به مرور زمان تکامل خواهد یافت... با اشتیاق فراوان امیدواریم که به عنوان مثال سرودها و ترانه‌هایی جذاب به همه زبان‌ها در اطراف و اکناف عالم تهیه و تنظیم شود، سرودهایی که بتواند مفاهیم عمیق مندرج در تعالیم بهائی را در آگاهی خردسالان و نوجوانان ترویج دهد. ولی اگر احبای عزیز، هرچند ناآگاهانه، از الگوهای رایج در جهان پیروی کنند که در آن به دارندگان منابع مالی اجازه داده می‌شود که دیدگاه فرهنگی خویش را بر دیگران تحمیل نمایند و مواد و محصولات خود را با سیلی از تبلیغات شدید ترویج کنند، هرگز یک چنین شکوفایی اندیشه‌های خلاق تحقق نخواهد یافت.

یک اصل اساسی که باید راهنمای کوشش احبای در ارتباطات اینترنتی‌شان باشد به نحوه استفاده از زبان و بیان مربوط است. حضرت بهاءالله توضیح می‌فرماید که بیان انسان جوهری است که طالب نفوذ و اعتدال است و انسان باید "به کلمه‌ئی که خاصیت شیر در او باشد تکلم نماید تا اطفال روزگار تربیت شوند و به غایت قسوی وجود انسانی که مقام ادراک و بزرگی است فائز گردند." بیت العدل اعظم در پیام مورخ ۲۹ دسامبر ۱۹۸۸ به زبان انگلیسی خطاب به یاران الهی در ایالات متحده آمریکا چنین مرقوم نمودند "بیان، پدیده‌ای است قدرت‌مند. به آزادی بیان باید هم با ستایش و هم با بیم‌ناکی نگریست. این آزادی مستلزم اعمال قضاوت دقیق می‌باشد زیرا محدودیت‌های بیان و زیاده‌روی در آن هر دو می‌تواند عواقب وخیمی به بار آورد." با توجه به این نکته، بهائیان در مکالمات و مباحثات خویش اعم از حضوری یا مجازی باید مظهر اعتدال، ادب و فروتنی باشند. احبای باید عادات سوء رایج در نحوه فکر و بیان را که غالباً ناخود آگاه از اجتماع اقتباس می‌شود، تشخیص داده و رای آن عمل نمایند و هوشیار باشند که مبادا امر مبارک و یا فرایندهای نقشه ملکوتی را به یک سری نکات و گام‌های ساده‌نما یا تجویز شده که غالباً با لحنی که به نحوی غیر قابل توجیه آمرانه و یا عاری از تقدس ارائه می‌شود، تقلیل دهند؛ یا آنکه برای خود این حق را قائل گردند که اظهار نظرشان نظرانی با نوعی مرجعیت از طرف جامعه بهائی دیده شود. در این رابطه نفوسی که مدیریت وب‌سایت‌های مختلف را به عهده دارند باید راجع به نگرش‌های بنیادین خود که می‌تواند از طریق محتوا و نحوه بیان‌شان القا شود تفکر نمایند. در بذل مساعی جهت نیل به چنین آگاهی‌الایی می‌توان سؤالاتی را مورد تأمل قرار داد از قبیل اینکه چگونه از اقتباس کردن نسنجیده از سبک‌های متداول در اینترنت که ممکن است به هدف اصلی آنان لطمه وارد آورد پرهیز نمایند؟ آیا نوع مطالب مزاح‌آمیز به کار برده شده مناسب می‌باشد؟ برداشت کسی که با امر آشنایی ندارد از مطالب درج شده چه خواهد بود؟ در سعی خود برای نیل به معیارهای بهائی، دوستان عزیز باید کوشش نمایند تا به جای تقلید از روش‌های بسیار متداول متقاعدسازی و تحریک احساسات که اغلب زشت و تحقیرآمیز است، نظرگاهی والا تر داشته و همیشه آگاه باشند که

سعی آنان "در راه کسب چنین انضباطی موجب پیدایش آداب و اصولی در گفتار خواهد شد که شایسته فرارسیدن دوران بلوغ بشری است."

با تقدیم تحیات
دارالانشاء بیت العدل اعظم